

தொல்காப்பியம் தமிழ்க்காப்பு இயம் இரண்டாம் வேற்றுமை - ஓர் ஒப்பீடு

By

ஜின்ஸி, ரா.

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், காரியவட்டம், திருவனந்தபுரம், கேரளா, இந்தியா.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெயர் வினைகளுக்கு இடையே நின்று பொருளை வேறுபடுத்திக்காட்டுவது வேற்றுமையாகும். காலந்தோறும் வேற்றுமைகள் பல நிலைகளில் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரை தொல்காப்பியர் கூறிய இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு தமிழ்க்காப்பு இயத்தில் எவ்வாறு மாறுபட்டு அமைகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது.

கலைச்சொற்கள்: வேற்றுமை, உருபுகள், சார்தல், கன்றல்.

முன்னுரை

எழுத்துக்கள் தனித்தோ அல்லது சேர்ந்தோ வந்து எண்ணற்றச் சொற்களை உருவாக்குகின்றன. இச்சொற்களைப் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்னும் நான்கு பெரும் பிரிவின் கீழ் அடக்குவர். பெயர்ச்சொற்களையும் வினைச் சொற்களையும் இணைக்கும் சொற்களாகச் சொல் உருபுகள் உள்ளன. இவற்றை இடைச்சொற்கள் எனவும் கூறுவர். சில சொல் உருபுகள் பெயர்ச்சொற்களை அடுத்து வந்து பெயர் பொருளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அவ்வாறு வேறுபடுத்துவதால் அதற்கென தனியொரு இலக்கணம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. வேற்றுமை இலக்கணமானது பெயர் மற்றும் வினைச் சொற்களுக்கு இடையேயான இலக்கண உறவை காட்டுகின்றது. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப வேற்றுமை இலக்கணத்தில் மாற்றங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியம் கூறும் இரண்டாம் வேற்றுமையையும் தமிழ்க்காப்பு இயம் கூறும் இரண்டாம் வேற்றுமையையும் ஒப்பிட்டு அதன் பொருள் நிலைகளில் அடைந்துள்ள மாற்றங்களைக் கண்டறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வேற்றுமை இலக்கணம்

வேற்றுமை என்றால் என்ன? என்னும் கேள்விக்குத் தொல்காப்பியர் விளக்கம் ஏதும் அளிக்கவில்லை. ஆனால் தொல்காப்பிய எழுத்ததிசார்பு புணரியலில் வேற்றுமையின் புணர்ச்சி குறித்து கூறிவிட்டார். பெயர்ச் சொற்களின் பின்னாக வேற்றுமை உருபுகள் புணர்ந்து நிற்கும் அவ்வேற்றுமை உருபுகள் உயர்திணை அ.நிணை என இருவகை பெயரையும் ஏற்கும். இதனை,

”வேற்றுமை வழிய பெயர் புணர்நிலையே”

(தொல்-117)

”உயர்திணைப் பெயரே அ.நிணை பெயர்என்று ஆயிரண்டு என்ப பெயர்நிலைச் சுட்டே”

(தொல்-118)

என்ற சூத்திரங்கள் வழியாக அறிய முடிகிறது. வேற்றுமை என்பதற்கு வேறுபடுத்தல் என்பது பொருள். ஆகவே ”பொருள்களை வேற்றுமை செய்வன வேற்றுமை” (தொல்.546) என இளம்பூரணர் தம் உரையில் கூறியுள்ளார். இக்கருத்தைக் கொண்டே பின்வந்த இலக்கண நூல்கள் வேற்றுமைக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளன. தன்னை ஏற்கும் எவ்வகையான பெயர்களுக்கும் இறுதியாக நின்று பெயர்

பொருளை வேறுபடுத்துவது வேற்றுமை என நன்னூலார் வேற்றுமைக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார். இதனை,

”ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய் பொருள் வேற்றுமை செய்வன”

(நன்-291)

என்ற சூத்திரம் வழியாக அறியலாம். இச்சூத்திரத்தைப் பின்பற்றியே தமிழ்க்காப்பு இயமும்,

”ஏற்கும் பெயரின் இறுதியில் நின்றே

வேற்றுமை உருபுக டாமே பொருளை

வேற்றுமைப்படுத்தலின் வேற்றுமை என்ப”

(கா.இ-105)

என வேற்றுமைக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது. வேற்றுமை செய்யும் உருபுகளே பெயர்களின் இறுதியாக நின்று பொருளை வேறுபடுத்துகிறது. தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் பொருள் வேற்றுமை செய்வது உருபுகள் என நேரடியாக முதலிலேயே கூறாமல் 'வேற்றுமை' என்னும் சொல்லாடலை மட்டுமே பயன்படுத்தியுள்ளன. பெயரின் பின்னர் நின்று பொருளை வேற்றுமை செய்வன உருபுகளே என தமிழ்க்காப்பு இயத்தில் 'உருபுகள்' என்னும் சொல்லாடல் முதல் நூற்பாவிடையே யாவர்க்கும் தெளிவுபடுமாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேற்றுமை எண்ணிக்கை

தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் வேற்றுமைகளின் எண்ணிக்கையில் ஒன்றுபடுகின்றன. தொல்காப்பியம் ”வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப” என்று பிறரது கருத்தை மொழிவதால் தொல்காப்பியத்திற்கு முன் இருந்த நூல்கள் ஏழு வேற்றுமைகளையே கூறியுள்ளன என்பது புலனாகிறது. அக்கால கட்டத்தில் விளி வேற்றுமையானது பிற வேற்றுமைகளுக்கும்

ஒத்ததாகக் கருதப்படவில்லை. பெயர்கள் விளியேற்று வரும்போது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் போன்ற மாறுபாடுகள் ஏற்படுவதால் தொல்காப்பியர் இதனை ”விளிகொள் வதன்கண் விழியோடு எட்டே” என்னும் சூத்திரத்தின் மூலம் எட்டாம் வேற்றுமையாகப் புலப்படுத்துகிறார். நன்னூலார் வேற்றுமைக்கு இலக்கணம் கூறும் முதல் நூற்பாவிடையே பெயர்களின் இறுதியில் நின்று பொருளை வேறுபடுத்தும் வேற்றுமைகள் எட்டு வகைப்படும் என கூறிவிட்டார். வேற்றுமை களின் எண்ணிக்கையைக் கூறுவதில் புலவர் மி. காசுமான் தொல்காப்பியரையே பின்பற்றியுள்ளார். தொல்காப்பியர் கூறியது போலவே முதலில் பிற வேற்றுமைகளைக் கூறிய பின் தனியொரு நூற்பாவில் விளிவேற்றுமையைச் சிறப்புப்படுத்தி வேற்றுமைகளோடு சேர்த்துள்ளார். ஆனால் பிற வேற்றுமைகள் என்று சொல்லப்படுவது இங்கு எட்டு வேற்றுமைகள் ஆகவும் தொல்காப்பியம் மற்றும் நன்னூலில் ஏழு வேற்றுமைகளாகவும் உள்ளன. தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகளாகக் குறிக்கும் 'ஓடு, ஓடு, ஆன், ஆல்' ஆகியவை காப்பு இயத்தில் இரண்டு வேற்றுமையின் உருபுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முருகனோடு வந்தான், முருகனால் இயற்றப்பட்டது என இரண்டு உருபுகளின் வேறுபாட்டு பொருள் கருதி 'ஓடு, ஓடு' மூன்றாம் வேற்றுமையிலும் 'ஆன், ஆல்' எட்டாம் வேற்றுமையிலும் உருபுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் கூறும் 'கண்' வேற்றுமையை காசுமான் இக்கால வேற்றுமை உருபாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 'கண்' உருபு இக்காலத்தில் பெரிதும் வழக்கொழிந்து விட்டது. பேச்சு வழக்காயினும் எழுத்து வழக்காயினும் இடத்தைக் குறிக்க பெரும்பாலும் “இல்”என்னும் உருபையே பயன்படுத்துகின்றனர். இதனைக் கருத்தில்

கொண்டே புலவர் மி. காசுமான் இடவேற்றுமையைக் குறிக்க 'கண்' உருபிற்குப் பதிலாக 'இல்' உருபைப் பயன்படுத்துகிறார். இங்ஙனம் தமிழ்க்காப்பு இயம் எழுவாய், 'ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, இல், ஆல், விளி' என எட்டு வேற்றுமைகள் குறித்துப் பேசுகிறது. பின்வரும் அட்டவணை இரண்டு நூல்கள் கூறும் வேற்றுமை உருபுகளை எடுத்துரைக்கிறது.

வேற்றுமையின் எண்ணிக்கை

வேற்றுமை	தொல்காப்பியம்	தமிழ்க்காப்பு இயம்
முதல் வேற்றுமை	எழுவாய்	எழுவாய்
இரண்டாம் வேற்றுமை	ஐ	ஐ
மூன்றாம் வேற்றுமை	ஒடு	ஒடு
நான்காம் வேற்றுமை	கு	கு
ஐந்தாம் வேற்றுமை	இன்	இன்
ஆறாம் வேற்றுமை	அது	அது
ஏழாம் வேற்றுமை	கண்	இல்
எட்டாம் வேற்றுமை	விளி	ஆல்
ஒன்பதாம் வேற்றுமை	-	விளி

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு 'ஐ' ஆகும். எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பார்க்கும்போது 'ஐ' என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை என வலிந்து கூறாவிடினும் அனைவருக்கும் புலனாகும். இருப்பினும் பெயரிட்டு அழைக்கும் மரபு பழங்கால ஆசிரியர்களிடம் இருந்ததால் "இரண்டாகுவதே ஐ எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி" என தொல்காப்பியர்

பெயரிட்டு கூறியுள்ளார். இதனையே தமிழ்க்காப்பு இயமும் பின்பற்றியுள்ளது. இவ்வேற்றுமை இரண்டாம் வேற்றுமை என எண்ணாலும் 'ஐ' வேற்றுமை என உருபாலும் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை என பொருளாலும் பெயர் பெறுகிறது. இவ்வேற்றுமை ஒரு பொருளின் இயல்பான பெயரைச் செயப்படுபொருளாக வேறுபடுத்துகிறது, இது தெரிநிலை வினை, குறிப்பு வினை ஆகிய இரண்டின் முதலில் தோன்றும்.

(எ.கா)

பழத்தைத் தின்றான்- தெரிநிலை வினைமுற்று
பொருளை உடையன்- குறிப்பு வினைமுற்று

நன்னூல் இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபை மட்டும் கூறி நேரடியாக அதன் பொருள் நிலைக்குள் சென்று விடுகிறது.

இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருள் நிலைகள்

'ஐ' வேற்றுமையானது காப்பு, ஒப்பு, ஊர்தி, இழை, ஒப்பு, புகழ், பழி, பெறல், இழவு, காதல், வெகுளி, செறல், உவத்தல், கற்பு, அறுத்தல், குறைத்தல், தொகுத்தல், பிரித்தல், நிறுத்தல், அளவு, எண், ஆக்கல், சார்தல், செலவு, கன்றல், நோக்கல், அஞ்சல், சிதைப்பு என்னும் இருபத்தெட்டு பொருள் நிலைகளிலும் இவற்றைப் போன்ற பிறவற்றிலும் வரும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. தொல்காப்பியத்திற்கு அடுத்து வந்த நூல்கள் இப்பொருள் நிலைகளின் எண்ணிக்கையில் வேறுபடுகின்றன. நன்னூல் இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருள் நிலைகளாக ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை என்ற ஆறனைக் கூறியுள்ளது. தமிழ்க்காப்பு இயமானது எய்தல், பொருத்தல், நோக்குதல், நீத்தல், இயற்றல், காதலித்தல், வேறாக்கல் என எட்டுப் பொருள் நிலைகளைக் கூறுகிறது. இங்ஙனம் பொருள் நிலைகளின்

எண்ணிக்கை தொல்காப்பியர் கூறும் இருபத்தெட்டு விரிவான பொருள் நிலைகளிலிருந்து குறைந்து நூலுக்கு நூல் வேறுபடுவதை ச.வே.சு (1978.81) "பிற்காலத்தில் வரவரப் பொருள்நிலையைக் கூர்ந்து பார்க்கின்ற ஆற்றல் குறைந்து விட்டதால் இந்நிலை அமைந்துவிட்டதோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது" என்பார். ஆனால் உண்மையிலேயே காலத்திற்கேற்ப பொருள் நிலைகளை மிக நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் ஆற்றல் அதிகரித்துள்ளதென்றே கருதுகிறேன். எவ்வாறெனில் தொல்காப்பியர் கூறும் 28 பொருள் நிலைகளையும் மூன்று பெரும் பிரிவுக்குள் சேனாவரையார் அடக்கியுள்ளார். அவையாவன எய்தப்படுதல், இயற்றப்படுதல், வேறுபடுக்கப்படுதல் என்பனவாகும். ஒவ்வொரு பொருள் நிலைகளையும் தனித்தனியே கூறும் சிரமம் கருதியே பின்வந்த இலக்கண ஆசிரியர்களும் இம்முறையை பின்பற்றி பொருள் நிலைகளை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து சில செயப்படுபொருள்களில் அனைத்து பொருள் பாகுபாடுகளையும் அடக்கியுள்ளனர். இப்பொருள் நிலைகளை ஆராய்மிடத்து தொல்காப்பிய உரையிலிருந்து தமிழ்க்காப்பு இயம் சில இடங்களில் வேறுபடுகிறது. சேனாவரையார் கூறும் எய்தப்படுதல் என்பது இயற்றுதலும் இல்லாமல் வேறுபடுத்தலும் இல்லாமல் ஒரு தொழிலைச் செய்வதால் கிடைக்கும் பயனால் வருவதாகும். இயற்றப்படுதல் என்பது முன் இல்லாததை உண்டாக்குதலைக் குறிக்கும். வேறுபடுத்தல் என்பது முன் உள்ளதைத் திரிப்புடச் செய்தலாகும். புலவர் மி. காசுமாமும் இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருள் நிலைகளாக இம்முன்றையும் கூறி அவற்றுடன் தொல்காப்பிய உரையில் பொருள்நிலைப் பாகுபாடுகளாகக் கூறப்படும் பொருத்தல், நோக்குதல், நீத்தல், காதலித்தல்

ஆகியவற்றையும் சேர்த்து எட்டாக வகைப்படுத்தி அவை ஒவ்வொன்றின் கீழும் அவற்றின் பொருள்நிலைப் பாகுபாடுகளின் உதாரணங்களையும் கொடுத்துள்ளார். காப்பு இயத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எய்தலுக்கான சான்றுகளான பணத்தைப் பெற்றான், குறளைக் கற்றான், ஊரை அடைந்தான், தோட்டத்தை எய்தினான், கள்வரை அஞ்சினான், உறவை வெகுண்டான் என்பவை தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்படும் பெறல், கற்பு, அடைதல், எய்தல், அஞ்சல், வெகுளல் என்னும் பொருள் பாகுபாடுகளிலேயே வந்துள்ளது. பொருத்தல் என்னும் செயப்படுபொருளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கதவை பொருத்தினான், அவர்களை இணைத்தான் என்னும் சான்றுகள் பொருத்தல் பொருள் நிலையில் அமைகிறது. ஆனால் பொருத்தலின் கீழ் பாடத்தை ஒப்பித்தான் என்று தரப்பட்டுள்ள சான்று சற்று ஐயத்தை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. பாடத்தை ஒப்பித்தான் என்பது பாடத்தைப் படித்து அப்படியே ஒப்பித்தான் என்று பொருள்படும் அவ்வாறு அல்லாமல் ஒப்பித்தான் என்பதற்கு ஏதோ ஒரு வேலையை ஒருவனிடம் ஒப்பித்தான் (பொருத்தினான்) எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இங்கு தரப்பட்டிருக்கும் பாடத்தை ஒப்பித்தான் என்பது பாடத்தைக் கற்றுத்தரும் வேலையை ஒப்பித்தானா? அல்லது பாடத்தைப் படித்து ஒப்பித்தானா என்ற ஐயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஒருவேளை பாடத்தை ஒப்புமைப்படுத்தினான் என்று கூறியிருந்தால் பொருத்தல் பொருள் நிலைக்கு ஏற்புடையதாக அமைந்திருக்கும் எனத் தோன்றுகிறது. மூன்றாவது கொடுக்கப்பட்டுள்ள நோக்குதல் என்னும் பொருள் நிலை ஏற்கெனவே தொல்காப்பிய உரையில் எய்தலின் கீழ் பொருள் பாகுபாடாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

அதற்குச் சான்றாகக் கூறப்பட்ட 'வானத்தை நோக்கும்' என்பது வானத்தை நோக்கிப் பார்த்தல் அதாவது வானத்தை நோக்கி கண்ணைச் செலுத்துதல் என்னும் எய்தல் பொருளைத் தருகிறது இருப்பினும் புலவர்.மி. காசுமான் நோக்குதலுக்குத் தற்கால வழக்கத்திற்கு ஏற்ப கூறப்படும் பொருள்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து நோக்குதலை தனி செயப்படுபொருளாகக் கூறி அதன் கீழ் மலையை நோக்கினான், நிலவை கணித்தான், வீட்டைப் பார்த்தான், பாடத்தை கவனித்தான் என்னும் சான்றுகளைக் கொண்டு கணித்தல், பார்த்தல், கவனித்தல் எனும் பொருள் பாகுபாடுகளையும் கூறியுள்ளார்.

நான்காவது பொருள் நிலையாக நீத்தல் அமைந்துள்ளது. இதன் கீழ் ஊரை அகன்றான், பணத்தை இழந்தான், அவனை நீத்தான், பாலைக் கொட்டினான் என்பவை பொருள்நிலை பாகுபாட்டுச் சான்றுகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இதில் 'பணத்தை இழந்தான்' என்பது தொல்காப்பியத்தில் 'இழவு' என்னும் பொருள் நிலை பாகுபாடாக வேறுபடுத்தலின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பணத்தை இழந்து வறுமை அடைந்தான் என்று நோக்கின் ஒரு நிலையிலிருந்து திரிபுபட்டுள்ளதால் வேறுபடுத்தலில் அடக்கலாம். அதேபோல் பணத்தை முற்றிலும் இழந்துவிட்டான் என்று மட்டும் பார்த்தால் காசுமான் கூறியுள்ளது போல் நீத்தல் பொருளில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். சொல்லப்படும் சூழலைப் பொறுத்தே அதன் பொருள் நிலை அமைகிறது. ஐந்தாவதாக அமையும் இயற்றல் எனும் செய்யப்படு பொருளைக் கூறுகையில் தொல்காப்பியமும் தமிழ்க்காப்பு இயமும் ஒன்றுபடுகிறது. இயற்றல் என்பதற்கு இழைத்தல், கட்டுதல், ஆக்கல், தோற்றுவித்தல் என்பது பொருள். பொருள் நிலைக்கு ஏற்ப நூலை இயற்றினான், வீட்டைக் கட்டினான், எயிலை இழைத்தான், சங்கத்தை

அமைத்தான் என்பவை தமிழ்க் காப்பு இயத்தில் சான்றுகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

'காதலித்தல்' என்பது ஆறாவது செயப்படுபொருளாக அமைகிறது. நன்னூலும் பின்னைய இலக்கண நூல்களும் என்னும் நூல் தமிழ்க்காப்பு இயத்தில் மட்டுமே காதல் பொருள் தரப்பட்டுள்ளதென்று கூறுகிறது. ஆனால் ஏற்கெனவே தொல்காப்பிய உரையில் காதல் என்னும் பொருள் நிலை எய்தலின் கீழ் பொருள் பாகுபாடாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பொதுவாகக் 'காதலித்தல்' என்பது ஒருவர் மீது அன்பு செலுத் துதல் என்னும் எய்தல் பொருளைத் தருகிறது. இருப்பினும் காதலித்தல் என்பது விரும்புதல், பேணுதல், போற்றுதல், வேண்டுதல், விழைதல் என்னும் பிற பொருள்களையும் தருவதை ஆராய்ந்து காப்பு இயத்தில் காதலித்தலை தனிச் செயப்படுபொருளாகக் கூறி அதற்கு குழந்தையைப் பேணினான், நாட்டைப் போற்றினான், படிப்பை விழைந்தான், கிளியை ஒம்பினான், மழையை வேண்டினான் என்று சில சான்றுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வேறுபடுத்தல் என்னும் செயப்படு பொருளின் கீழ் மரத்தை அறுத்தான், வீட்டை இடித்தான், சிலையை அகற்றினான் என்னும் சான்றுகள் கூறப்பட்டிருப்பதுபோன்றே தொல்காப்பியத்திலும் வேறுபடுத்தல் செயப்படு பொருளில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நண்பனை பழிதான் என்பது பழி என்னும் பொருள் பாகுபாடாக எய்தலின் கீழ் கூறப்பட்டுள்ளது. நண்பனின் மீது பழியைச் செலுத்தினான் என்று நோக்கின் இதனை எய்தலின் பாகுபாடாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதே சமயம் நண்பனைப் பழித்ததால் அவன் எதிரியாக மாறினான் என்று நோக்கின் நண்பன் பகைவனாகத் திரிபு பட்டிருக்கிறான் என வேறுபடுத்தல் பொருளிலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

எட்டாவது செயப்படுபொருளான அளத்தல் தொல்காப்பிய உரையாசிரியரால் எய்தலின் கீழ் பொருள் பாகுபாடாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காப்பு இயத்தில் அளத்தலின் கீழ் தரப்பட்டுள்ள எண்ணுதல், நிறுத்தல், முகத்தல் என்னும் பொருள் நிலைகளும் எய்தலின் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் எண்ணுதல், நிறுத்தல், முகத்தல் ஆகியவை அளவைப் பெயர்களாகும். இக்கால வழக்கத்தின்படி எய்தலுக்கான பொருள் பாகுபாடாக அளத்தல் அமையவில்லை. ஆதலால் அளத்தல் என்பதை தனியொரு செயப்படுபொருளாகக் கூறி அதன் கீழ் நிலத்தை அளந்தான், காயை எண்ணினான், பருப்பை நிறுத்தான், பாலை முகந்தான் என பொருள் பாகுபாடுகளைத் தமிழ்க்காப்பு இயம் வகைப்படுத்தியிருப்பது சிறப்பாக அமைகிறது.

முடிவுரை

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் தமிழ் மொழி ஏராளமான மாற்றங்களை அடைந்துள்ளது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு இக்கால இலக்கண தேவையே அறிந்து புலவர். மி. காசுமான் இக்கால தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை நுட்பமாக ஆராய்ந்து வேற்றுமைகள் எட்டு அல்ல ஒன்பது என்பதை எடுத்துரைத்துள்ளார். அதேபோல் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களால் வகைப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் வேற்றுமையின் பொருள் நிலைகளில் தற்போது சிலசில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதையும் தமிழ்க்காப்பு இயம் வாயிலாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

பார்வை நூல்கள்

காசுமான்.மி., தமிழ்க் காப்பு இயம், மார்த்தாண்டம், காசுமான் பதிப்பகம், 2015.

கிருட்டிணமூர்த்தி.கோ, தொல்காப்பிய ஆய்வின் வரலாறு, அவ்வை அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1990.

சேனாவரையர். தொல்காப்பியம், சொல்லதி காரம், சென்னை, கழக வெளியீடு, 2005.

திருஞானசம்பந்தம். ச, தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், திருவையாறு, கதிர் பதிப்பகம், 2013,

திருஞான சம்பந்தம். ச, நன்னூல், சொல்லதிகாரம், திருவையாறு, கதிர் பதிப்பகம், 2009.

திருஞானசம்பந்தம். ச, நன்னூல், எழுத்ததிகாரம், திருவையாறு, கதிர் பதிப்பகம், 2009.

தேவிரா உரை, தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சென்னை, ஸ்ரீ நந்தினி பதிப்பகம்

வேல்மயில். த, நன்னூலும் பின்னைய இலக்கண நூல்களும், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.

To cite this article

*****

Jincy, R. (2023). தொல்காப்பியம் தமிழ்க்காப்பு இயம் இரண்டாம் வேற்றுமை ஓர் ஒப்பீடு. *Sparkling International Journal of Multidisciplinary Research Studies*, 6(4), 35-41.

*****

ABOUT THE AUTHOR

Jincy, R. is a Ph.D Research Scholar under the guidance of Dr. Hepsy Rose Mary A. in the Department of Tamil, University of Kerala, Kariavattom campus, Thiruvananthapuram. She got her B.A. Degree from Manonmaniyam Sundaranar University and got M.A degree from University of Kerala. She is the one of the brightest student in the Department of Tamil. She got UGC NET in her credit. She has regularly participated and presented papers in the National and International Seminars. She has worked as a Project fellow in the Department of Tamil.

*****